

Keesjan Steverink mag zich na jaren als politiek verslaggever eindelijk zelf mengen in debatten

"Ik heb lang genoeg aan de zijlijn gestaan"

Wekelijks staat in deze krant een interview met bekende en onbekende mensen uit de regio. Dit keer spreekt Edwin Stoel met Keesjan Steverink, jarenlang politiek verslaggever voor deze krant en nu zelf politicus.

Wanneer ben je begonnen met schrijven voor deze krant?

"Dat was begin 2005. Daarvoor was ik al vrijwilliger bij Radio 9. Na de val van het college in november 2004 ben ik een keer bij een gemeenteraadvergadering gaan kijken. Toen viel mij op dat er dingen besproken werden waar niet over in de krant werd geschreven. Ik vond dit wel belangrijk voor de inwoners, bijvoorbeeld het veiligheidsplan. Ik heb daar een stukje over geschreven en naar - toen nog - Ons IJsselstein gestuurd. Die krant was toen pas een paar maanden oud. Ik wist dat ze geen vaste politiek redacteur hadden. Het stond meteen in de krant, op de voorpagina zelfs. Toen heb ik gebeld van: goh, heb je wat aan een vaste medewerker?"

Wanneer ben je begonnen met het schrijven van commentaren?

Dat weet ik nog precies, in november 2005. Na de eerste Make a Difference Day in Lopik. De hele CDA-top, Balkenende, De Vries en de voorzitter Bijsterveld, deelden in de Schouw stampot uit. Ik was daar en heb Balkenende geïnterviewd voor Radio 9. Aanleiding voor het commentaar was een heel cabaretse rede van Balkenende, van volgens mij een halfuur. Hij kende burgemeester Schakel, diens vader had in de Tweede Kamer gezeten en wist wat voor mensen er in de zaal zaten. Hij maakte nog het bekende grapje dat je aan de drankjes de bloedgroepen van het CDA kon herkennen. Deze rede was heel opvallend. Balkenende was heel anders dan op televisie. Dus ik schreef over hoe het imago van politici heel anders kan zijn dan ze in werkelijkheid zijn."

Denk je dat je invloed had met je commentaren?

"Ja, soms wel. Een frappant voor-

beeld: soms heeft iedereen in de politiek het over hetzelfde. Op een gegeven moment moest alles in IJsselstein 'S.M.A.R.T.' zijn. Smart is een afkorting voor specifiek, meetbaar, acceptabel, realistisch en tijdgebonden. Die kreet kwam uit een onderzoeksrapport. Als je zegt: ik wil het inzicht in iets vergroten, dan is dat best aardig maar heel lastig te meten. Maar zegt het college: wij willen het aantal misdaden in 2010 met tien verminderen, dan weet je als raad waarop je het college kan afrekenen. Wat ik merkte, was dat ze alles smart wilden, ook visies. Juist zo'n visie is een puntje op de horizon waar je naar toe wilt, een schets. Ik heb geschreven dat je ook kan overdrijven. Het effect was toen iemand de eerste vergadering het woord in de mond nam, men elkaar aankeeke. En iemand zei: goh, dat mag tegenwoordig geloof ik niet meer gezegd worden. Toen noemde ze het ineens 'het kleine autootje.' Het heeft wel even geduurd voordat iemand het woord smart weer in de mond nam."

Ben je al lang lid van D66?

"Toen ik lid werd, ben ik gestopt met schrijven over politiek voor de krant. Het gaat er niet om dat je een politieke voorkeur hebt, maar dat je objectief moet zijn. Een commentaar zou misschien nog kunnen. Ik heb er altijd op gelet dat als ik een keer kritisch schreef over een partij, ik die partij ook weer een keer ophemelde. Hetzelfde met het college. Ik had natuurlijk wel een mening. Dat besepte ik heel goed en ging er ook bewust mee om. Het gebeurde ook wel dat ik een commentaar schreef waar ik het zelf niet mee eens was. Ik vind dat als je politiek actief bent, je vooral de niet-meningsvormende artikelen niet meer kunt schrijven. Ik zou nu nog wel een commentaar kunnen schrijven, dan wordt het toch de mening van een D66-politicus. Ik kan wel gaan bloggen op de D66-site of op Hyves. Ik ben eind vorig jaar lid geworden. In maart ben ik in een commissie gekomen. In IJsselstein kun je commissielid-niet-raadslid zijn. Voor een eenmansfractie is het lastig om alle commissievergaderingen af te lopen. Ik ben begonnen in de commissie ruimte en zit nu in samenleving."

Heb je meer invloed in de raad dan als commentator?

"Politiek gezien wel. Je stemt mee, je kan moties indienen en direct vragen stellen. Als pers hoor je jezelf buiten het debat te houden. Je kan er een leuk stukje over schrijven en hopen dat iemand dat oppakt, maar in principe is het afwachten. Als het gaat om de publieke opinie, om inwoners te bereiken, dan is commentaar een veel beter middel dan een raadsvergadering. Dat vind ik overigens wel heel jammer, want ik zit in de politiek voor de inwoners. Als journalist is je invloed altijd indirect. Ik heb lang genoeg aan de zijlijn gestaan en wil de ideeën van D66 actief uitdragen."

Keesjan Steverink: "Ik wil de ideeën van D66 actief uitdragen."

(Foto: Edwin Stoel)

Waarom D66?

"Je moet een partij vinden waar je bij past. Ik merkte steeds meer dat alle standpunten die ik ook vind, terugkomen bij een bepaalde partij. Dan is de keuze dus makkelijk. Ik ben altijd heel zwevend geweest, dat noem ik overigens bewust kiezen."

Hebben lezers je nog wel eens gevraagd waar je gebleven was?

"Ja, maar niet dat ze me opzochten. Meer terloops en dan hoor je inderdaad wel van een aantal mensen dat ze mijn stukjes missen, dat wel. Ik schreef ook veel. Meestal wel drie of vier stukken per editie. Soms werd het wel te gek, dan schreef ik hem helemaal vol. Nu zijn er gelukkig meer medewerkers bijgekomen."

Maar die gaan niet al die vergaderingen aflopen.

"Jammer. Politiek blijft voor veel mensen moeilijk, maar je moet iemand hebben die politiek leuk vindt en daar aandacht aan wil

besteden en dat kan ook op een andere manier. De rol van een journalist is om vragen te stellen, de antwoorden geeft de politicus. Ik merkte dat ik gewoon aan de andere kant moest zitten, ik was veel meer bezig met antwoorden dan met vragen."

Op naar de verkiezingen?

"Ja, ik zit in de programmacommissie samen met de lijsttrekker, Marijke van Beukering. Het programma wordt voorgelegd aan de leden en we hebben het besproken met deskundigen. Uiteraard hebben we de afgelopen jaren ook veel contact met inwoners gehad en die meningen neem je ook mee."

Wat worden de verkiezingsthema's?

"Onder andere wonen, werken, duurzaamheid communicatie, kwaliteit van bestuur en wijkgericht werken. Als het programma is vastgesteld, kom ik hier nog graag over vertellen."

HANS VAN ECHETEL
SCHRIJFT OVER
DE DAGELIJKSE
DINGEN.

DECEMBER

De maand december is voor mij en vele anderen de periode van het terugblikken. Wat ging er goed in 2009 en aan welke gebeurtenis wil je het liefst niet meer herinnerd worden. Ik moest daar enkele dagen geleden aan denken bij een bezoek aan een vriend in een Hilversums ziekenhuis. Hij verloor een aantal maanden geleden plotseling zijn vrouw en is vanaf dat moment helemaal de kluts kwijt.

Op zijn kamertje zag ik slechts enkele kaarten op het nachtkastje staan, een teken dat er weinig mensen op de hoogte zijn geweest van de ziekenhuisopname. Zelf werd ik gealarmeerd door zijn broer, die een triest relaas deed van de gebeurtenissen. "John zou het leuk vinden wanneer je nog eens langs zou komen. Hij heeft sinds de dood van zijn vrouw vrijwel niet meer gegeten en is intussen al dertig kilo kwijt geraakt. Misschien lukt het ons om hem weer een beetje levensmoed te geven zodat hij toch de draad weer wil opnemen. Hij is gelukkig weer mondjesmaat aan het eten, dat geeft enige moed voor de toekomst."

Natuurlijk ben ik meteen naar hem toegegaan, het was de allereerste keer dat ik in het Hilversumse ziekenhuis op bezoek was. Ik schrok van hem maar liet dat zo weinig mogelijk merken. Hij vertelde hoe het allemaal zover gekomen was. Dat hij na de plotselinge dood van zijn tien jaar jongere vrouw had geprobeerd zo snel mogelijk de draad weer op te nemen. Dat hij weer gauw aan het werk was gegaan om alles te verdringen en toen merkte dat het steeds slechter ging. "Wanneer mijn broer niet tijdig had ingegrepen, was ik er niet meer geweest. Het had geen dagen meer moeten duren, volgens de doktoren was ik bijna uitgedroogd."

Mijn vriend is niet de enige die afgelopen jaar zijn vrouw verloor. Dat geldt ook voor Hans van Breukelen, wiens vrouw Karen op 13 oktober overleed. Slechts 51 jaar oud. Ze moest haar kinderen Lars, Kjeld en Svenja veel te vroeg achterlaten. Het toeval wil dat mijn vriend een groot bewonderaar is van de voormalige Oranje-doelman en zelfs diens keepershirt in de kast heeft hangen. Gekregen als waardering voor de onderlinge vriendschap, opgebouwd in de periode dat Hans nog in Galgenwaard keepte.

Afgelopen zaterdag had ik Van Breukelen nog even aan de telefoon om te informeren hoe het met hem ging. Hij klonk erg positief en legde uit waarom hij het leven weer omarmde. "Ik heb 36 mooie jaren gehad met Karen en we hebben samen drie lieve kinderen op de wereld mogen zetten. In de tien maanden dat ze ziek was, hebben we alles kunnen delen, wel en wee. Ze was voor ons een voorbeeld hoe je met tegenslag kan omgaan en die erfenis proberen we de rest van ons leven met ons mee te dragen."

John en Hans, allebei moesten ze hun vrouw dit jaar op veel te jonge leeftijd missen. Begin vijftig, dan zou er nog veel moois moeten komen. Voor hen zal de maand december donkerder zijn dan ooit te voren, al gaan ze ieder op een andere manier met hun lot om. Ik hoop dat John iets van het positivisme en de levenskracht die Hans uitstraalt, kan hervinden. Dan wordt ook voor hem de maand december misschien iets minder duister.

Biografie

Keesjan Steverink (1971) is opgegroeid in de Achterhoek. Hij studeerde maatschappijleer in Amsterdam en ging in de automatisering aan de slag. Eerst als gedetacheerde programmeur en later als applicatiebeheerder bij de HEMA. Vanaf 2002 woont hij met zijn partner in IJsselstein. Keesjan werd vrijwilliger bij RTV9 en schreef vanaf 2005 voor - toen nog - Ons IJsselstein. Voor de krant schreef hij vooral over politiek, cultuur, samenleving en sport, waaronder het polsstokverspringen. Hij zit in de jubileumcommissie van de Polsstokbond Holland en ging voor de Stichting Roemeense Kinderhulp een paar keer mee naar Sovata voor de kindervakantie. Sinds maart 2009 is hij politiek actief voor D66. Hij is commissielid voor het cluster Samenleving, zit in de programmacommissie voor D66 IJsselstein en hij is de nummer drie van de kieslijst voor de gemeenteraadsverkiezingen van 3 maart 2010.